

ne villet debattere, og det går vi gerne ind i debatten om.

Der er et enkelt andet punkt, jeg gerne vil have finansministerens refleksion på, og som ikke var med i svaret. Jeg nævnte, at man måske kunne overveje – og jeg beder ikke om et færdigt svar – at man også forenkler den økonomiske styring af kommunerne, således at man ikke detaljeret styrede på både udgifts- og indtægtssiden, men måske nøjedes med fremadrettet at styre på indtægtssiden. Det vil altså sige, at man interesserede sig for, hvordan skatteprocenten samlet set er i kommunerne, hvordan det samlede tilskud er, og så i øvrigt lod kommunerne inden for rammerne af det frit tilrettelægge deres indsats over årene. Jeg ønsker ikke et kategorisk svar, men spørger blot: Er det en overvejelse, man i regeringen vil gå ind i en diskussion om?

Kl. 14:56

Anden næstformand (Søren Espersen):

Finansministeren.

Kl. 14:56

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg er ikke den, der vil afvise nogen diskussioner. Jeg vil så bare tilføje som statsminister ... eller som finansminister (*munterhed i salen*), at mit ansvar er, at den samlede samfundsøkonomi hænger sammen.

Men jeg er meget indstillet på at gå den vej at diskutere, hvilke frihedsgrader vi yderligere kan give kommunerne. For jeg synes heller ikke, det er særlig tilfredsstillende at skulle diskutere, at vi bruger vores kræfter på at opfinde bureaukrati og overflødige skemaer. Så det er da en ting, vi skylder det kommunale selvstyre: at vi hele tiden debatterer frihedsgraderne.

Kl. 14:57

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Johs. Poulsen.

Kl. 14:57

Johs. Poulsen (RV):

Tak for det. Det er jeg glad for. Jeg synes, at det er en konstruktiv tilgang.

Jeg har et sidste spørgsmål. Der er ingen tvivl om, at man i regionerne har ønsker om at kunne udføre større anlæg end dem, der hidtil har været plads til inden for anlægsrammerne. Jeg skal i øvrigt sige, at jeg naturligvis deler finansministerens ønske om, at den samlede samfundsøkonomi holdes sund på alle måder. Men der er jo regioner, der har været fremme med ønsket om, at man måske fik nogle lånemuligheder, der betød, at man kunne investere på sygehusområdet, hvis der i øvrigt kan investeres på en sådan

måde, at der er en høj forrentning, i form af at man i arbejdstilrettelæggelse og lignende faktisk får et rationale eller en besparelse, der stort set giver en forrentning, der kan betale de investeringer over en kort årrække.

Vil man også være med til at debattere, om det kunne være en mulighed, hvis man ikke i en direkte finansiering kan løse sygehusopgaverne i så stort et omfang, som vi måske kunne have ønsker om?

Kl. 14:58

Anden næstformand (Søren Espersen):

Finansministeren.

Kl. 14:58

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg tror, at jeg gør klogt i som finansminister forud for kommune- og regionsforhandlingerne ikke at gå ind i yderligere debatter på det her område.

Kl. 14:58

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 14:58

Frank Aaen (EL):

Jeg bemærkede før, at finansministeren talte om omsorgen for den lille mand. Vil finansministeren erkende, at de, der har råd, masser af penge, er bedre stillet end pensionisten, hvis det er sådan, at de har en forsikring betalt af en arbejdsgiver, der kan trække den fra i skat? Og vil finansministeren erkende, at man samtidig har forgyldt privathospitaler, så der er kommet en vældig vækst i antallet af senge i det private sygehusvæsen, og at der på den måde er nogle, der har bedre adgang til sundhedsydelser end andre, og at uligheden i samfundet er vokset?

Kl. 14:59

Anden næstformand (Søren Espersen):

Finansministeren.

Kl. 14:59

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Vedrørende denne famøse ligheds/ulighedsdiskussion er der jo det mærkelige fænomen, at den måde, man opgør på, om ligheden øges, eller uligheden formindskes, er, at hvis aktiekurserne rasler ned, ejendomspriserne rasler ned, og ledigheden stiger, så stiger ligheden i samfundet. Man kan så sige, at ud fra hr. Frank Aaens synspunkt skulle vi jo ønske os, at der blev lidt mere lighed, så ejendomspriserne kunne få yderligere et nøk nedad, der kunne blive endnu flere arbejdsløse, og aktiekurserne kunne rasle endnu mere ned.